

IZSÓ Zita

T e r e m t é s

Azt mondták,
túl korán született,
és nem fejlődtek ki rendesen a szervei.

Nekem mégis tökéletes,
mint egy befejezetlen ház,
aminek az ablakain át még lehet látni az eget,
és tudom,
nincs még szétválasztva benne fény és sötétség,
de nem igaz, hogy ez nem élet
hatalmas halak úsznak a testében
olyanok, amiket rég kihaltak hittünk,
és már csak benne léteznek,
csak ő nincs még jelen önmagában,
mintha arra várna, hogy megszülessen,
lebeg a teste felett a lelke.

Mégis teljes,
mert nincs neve, ami leválasztaná a föld alatti vizektől,
a hátsó kert agyagos talajától
vagy nyárfaerdő széljárta szegleteitől,
mindattól, ami a kezdetektől gyengéden körülfogja,
és boldog is, mert nem tudja,
hogy rajta kívül is vannak még lakatlan szigetek,
ahol kihaltak hitt állatok haldokolnak.

A s z a k a d á s h e l y e

Mióta itt dolgozom, újságpapírral tömtem ki a szám,
ahogy a cipők orrát szokás,
hogy ne mélyítsen bele ráncokat a részvét,
sírás közben ne grimaszoljak túlságosan.
És némának hazudtam magam,
mert nem volt erőm
telefonon sem elmondani a távollevő rokonoknak,
hogy csak idő kérdése,
és kiviszik a kórház elé a szobrokat,
amiket a betegek készítettek róluk
tortaszeléből, sajtból, kenyérbélből,
és sok más gyorsan romló anyagból,
és aztán addig hagyják őket kint,
míg felismerhetlenné nem csípi
mindegyiket a vándormadarak.
Néha mégis úgy érzem,
mintha járnának a környéken látogatók,
de egyikük sem merne bemenni a kórterembe.
A folyosókon néhány szék mindig meleg,
és a várakozóknak kített magazinokból
ki vannak tépve azok az oldalak,
amik különleges szerencsét,
vagy váratlan látogatókat ígérnek.
Mégsem mondom el a dolgot senkinek,
mert hiba lenne azon gondolkodni,
hogy melyik végénél kezdett el foszlani a szeretet.
Mintha vásárlás közben,
amikor a szupermarketben a szobrok alapanyagát
a kosárba teszem,
a hentespultba kített szíveket bámulva
elkezdenék gondolkodni azon,
beférne-e a bevásárlótérbe ennyi állat,
és ha itt lennének, és lekapcsolnák a mesterséges fűtést és fényeket,
vajon elegenden lennének-e ahhoz,
hogy az emberek a lehetőségtől felmelegedjenek.